

Ako sa
začal projekt

„KOLEM VODY SPOLU“

Niekedy pred Vianocami (2018) som požiadal brata, aby mi kúpil malú kamerku, že by sa mi hodila pre videá a fotky z rybárčenia, ktorému som neskutočne prepadol od útleho detstva. **Z MINULOSTI SOM TUŠIL, ŽE VIEM CELKOM VTIPNE KOMENTOVAŤ A PREZENTOVAŤ SA PRED ZNÁMYMI, KEĎ CHCEM...**

Rybačka za každého počasia.

Vždy v pozore – každý okamih je príležitosť.

Začalo to v detstve

V pätnástich som s kamarátmi a bratom nakrúcal moje vôbec prvé rybárske videá a išlo o to, ako si zo seba urobiť srandu a ako urobiť nejaké rybárske video. Pár videí som si natočil sám pre seba a celkom ma to bavilo. Keď som si v polovici roku 2018 zhodou okolností na tie videá z detstva spomenul, začal som premýšľať, ako by som svoje vtipné príbehy od vody mohol dostať medzi ľudí, aby som zabavil aj ich, veď svet bez smiechu a zábavy, to nie je moje. Ja mám rád smiech, humor a som veľký optimista, takže som sa chcel o to s divákmi podeliť.

Potom som sa nakopol

Boli Vianoce a ja som dostal svoju prvú kameru na nakrúcanie, ktorá mi však potom ešte zhruba dva roky odpočívala v skrini. Možno preto,

že som stále nenabral odvahy a furt som si hovoril, že druhí sa mi budú smiať a budem fakt za hlupáka, keď sa budem prezentovať pred ľuďmi. Myslel som hlavne na to, čo povedia známi, rodina, kamaráti... Takto to išlo skoro dva roky. Niekedy začiatkom roku 2020 som sa odhodlal, že by som do YouTube kanálu mohol ísť, a tak som začal pomaly sledovať takéto rybárske kanály v Česku, aby som si urobil predstavu, ako sa kto prezentuje, ako vystupuje a podobne. Môj cieľ bol jasný – dostať medzi ľudí zábavu a spojiť pritom moravčinu s rybárčením, pretože keď som sledoval YouTube kanály, tak toto mi tam dosť chýbalo. Preto som si povedal, že keď to chýba mne, mohlo by to chýbať viacerým ľuďom, a tak som sa nakopol, že do toho pôjdem na 100 %.

Nick je na svete!

Videá som mal za 2 až 4 mesiace naštudované ako nikdy predtým, hltal som každý príspevok od kaprárov, profesionálov, amatérov, aby som mohol začať premýšľať nad vlastným obsahom. Celkom dôležité bolo vytvoriť si na YouTube zaujímavý nick, internetovú prezývku... Nejakú zvučnú, aby si to ľudia zapamätali. Najprv som si hovoril „S Arnoštom na rybách“, čo ma však úplne nepresvedčilo. Ten správny nick som vymyslel asi štyri mesiace nato, keď som šiel okolo rieky na jalce a v tej chvíli mi to napadlo: Kolem vody Spolu! Pretože obrazom vediem okolo vody divákov so sebou, aby sa pobavili. No prosím, dokonale, nick je na svete! Týmto som si urovnal v hlave poslednú myšlienku o tom, že to mám všetko pripravené – teda aspoň som si to myslel zo začiatku – a teraz už to bude iba paráda. ➔

„Kolem vody Spolu“
– zdieľanie zážitkov,
ktoré spájajú.

Konečne som mal prvé video

YouTube kanál „Kolem vody Spolu“ sa zrodil 17. októbra 2020. Hovoril som si „áno, určite nahrám pár videí a hneď pobavím ľudí,“ ale ono prdlajs! Prvá vychádzka bola totálny prepadák, čo sa týka rýb a hlavne čo sa týka strihu. Navyše som sa stále brzdil, že ešte nemám odvahu ukázať ten svoj ksicht vo videu. Tiež som si myslel, že mám všetko naštudované, lenže som nemal... Ja a strihanie videí? To teda bolo niečo! Päť dní mi trvalo, kým som si obstaral strihačský program, a ešte s cenzúrou, a čo je „miniatura“ som sa dozvedel, až keď to odo mňa YouTube chcel nahráť na jeho hlavnú stranu.

Konečne som nahral svoje prvé video a čuduj sa svete – ono to nikoho nezaujímalo! Asi po 3-4 úmorných mesiacoch ďalšieho študovania a natáčania nezaujímavých videí

Nástrahy mením
ako stratégie.

– veľmi ďaleko od mojej predstavy, ako by to malo vyzerať – som napodiv pomaličky začal priťahovať divákov okolo seba! Čím ďalej tým viac som sa začal osmelovať a byť sám sebou, už mi neprekážalo prezentovať sa pred kamerou tak ako v pätnástich pred kamarátmi. Pomaly som začal chápať, čo odo mňa YouTube vlastne chce a najmä už mi netrvalo všetko tak dlho.

Aby som to zhodnotil...

Prvý rok bol pre mňa skutočne kritický a musím povedať, že som ho naozaj vydrel. Urobil som niekoľko zlých rozhodnutí. Navyše to bolo stále ďaleko od toho, ako som sa chcel prezentovať. Počas prvého roka na YouTube som si dal za cieľ ukázať tvár na kameru a dosiahnuť 1000 odberateľov. Môžem povedať, že sa to splnilo a bola to taká malá útecha za

Keď ryby mlčia –
takto to vyzerá.

Spomienky na začiatky
– každý začiatok
má svoj príbeh.

Vydrená ryba, najlepšia odmena po dlhom dni.

Pekný zubáč z jedinečného miesta, tzv. Hot Spotu.

to, koľko mi to dalo práce, koľko to bolo hodín pri vode a koľko učenia strihu videí.

Po roku som si na rybách sadol, aby som zhodnotil stav, v akom sa môj YouTube kanál „Kolem vody Spolu“ nachádza... Hodnotil som, ako sa mi darí držať moju persónu prostredníctvom prezentovania pred divákmi. Po ľahkej analýze som si povedal, že musím ešte trochu pridať skrz to, že som z Moravy a využiť to, kým je „diera na trhu videí“. K cieľom som si uvedomil, že by som to nemusel až tak hrotiť. Mal som celkom radosť, že sa mi podarilo pobaviť divákov a že ich moje amatérske videá zaujímajú. Čoskoro som si kúpil novú kameru na natáčanie, „moje prvé gouprou“, ktorá tomu dodala v tom čase šmrnc a pomaly som sa učil strihu videí na vlastných chybách.

Pozor na chyby!

Postupom času si človek uvedomí množstvo vecí a keď nie on sám,

tak mu to diváci veľmi ochotne do komentárov napíšu (napr. „keď chytáš na rieke, kde je celkom dosť veľké množstvo štúk, prečo nepoužívaš lanko alebo fluorocarbon aspoň 0,80 mm?“ – napísal nejaký anonym). Presne tak, veľa vecí som musel prehodnotiť a uvedomiť si, že aj rybári, ktorí začínajú s rybačkou, môžu robiť rovnaké chyby ako ja, ba naopak, môžu môj omyl napodobniť. Takže som pomaly prehodnocoval chyby a pomaly ich napravoval.

Ďalšou háklivou témou bolo, že som používal vo svojom slovníku dosť často „sprosté slová“. Azda to ku mne trochu patrilo, ale musel som na tom zapracovať, pretože mám veľmi pestrú vekovú škálu divákov. Nad tým sa musí človek zamyslieť sám, akým spôsobom prijme kritiku a ako sa k nej postaví. Všetci vieme, že nikto nie je dokonalý...

Už ubehol nejaký ten rôčik od založenia „Kolem vody Spolu“ a musím povedať, že som počas nakrúcania zažil aj veľmi silné zážitky.

Dám vám sem jeden silný príbeh, pretože to bolo pre mňa fakt veľmi zaujímavé...

Story z rybárskeho života

Bol som na veľkom jazere na šťuky s prútom do 60 g, keď bol zamračený deň a rieky sa nedali chytať, lebo bol zdvihnutý prietok. V ten deň som nemal na jazere ani ťuk a ani neviem, čo ma to osvietilo, keď som sa rozhodol prejsť na riekku pod hať. Myslím, že som nemal ani v pláne chytať ryby, len som chcel vedieť, ako tá voda tečie. Potom som sa zamyslel a v duchu si vravím „čo môže v takom veľkom prietoku loviť?“ Napadol mi jedine sumec, možno boleň. Svätý Peter ma osvietil a povedal som si, „mám tu prút na šťuky“, na ňom bola 16-tka šnúra a 18 kg karabínka. Poslal som do rozbúrenej rieky pár nahodení a asi na desiate nahodenie som dostal brutálnu kopačku do prúta. Zasekol som a hovorím si, „dofrasa, som v klade, ktorá tam chvíľku predtým ➤

Vytrvalosť prináša odmenu. Ver, že to príde.

Algoritmus úspechu.

Novinky z kanálu Kolem vody Spolu

pár fotiek a sumec dostal pusku na rozlúčku: „Plav si!“ Som veľmi rád, že o takéto zážitky sa môžem podeliť so svojimi divákmi.

Aký rybársky štýl má prím?

Čo sa týka rybolovných techník, tak nie som žiadny odborník ani na jednu z nich, ale mám chuť učiť sa! Definoval by som sa ako fanatický rybár, ktorého rybačka jednoducho baví, nech už je to prívlač, kaprárina, sumce alebo ďalšie... Pár rýb som

si chytil a rybársku výbavu mám takmer na všetko okrem na pstruhu a plávanú. Tieto techniky ma ešte neoslovili. Zameriavam sa na všetky druhy rýb, čo mi skočia na háčik. Teraz ma dosť začala baviť prívlač, preto vezmem prút, pár nástrah a ide sa k vode. Chodil som aj na kapry a sumce, ale momentálne vládne prívlač. Môžete to vidieť na YouTube kanáli, kde sú z 80 % videá len o prívlačí už štvrtý

rok. Postupom času budem určite pridávať viac videí aj z iných odvetví.

Nestagnujem, idem ďalej

Aktuálna situácia „Kolem vody Spolu“ je taká, že si budujem vlastnú cestu a objavujem nové prekvapenia a nové výzvy, do ktorých by som sa mohol zapojiť. Pomaličky zháňam lepšiu záznamovú techniku, aby som videá mohol posunúť na vyšší level, pretože vývoj ide nekompromisne dopredu. Dosť si uvedomujem, aký dosah majú rybárske kanály, takže sa snažím púšťať ryby s mojím heslom: „Plav si!“ Naozaj značne som obmedzil vulgarizmy vo videách, pretože nechcem kaziť mladú generáciu a hlavne sa snažím k prírode správať tak, ako sa patrí. O ďalších ambíciách sa môžeme porozprávať zase nabudúce, borci.

Na záver by som sa chcel poďakovať divákovi, že oceňujú moju tvorbu a píšú mi skvelé komentáre, ktoré mi dodávajú energiu a radosť, že mi píšú svoje zážitky a hlavne chytajú pekné ryby. Všetkým veľká vďaka, borci, prajem vám Petrov zdar! ■

Arnošt
„Kolem vody Spolu“

plávala a ponorila sa, tak som ju beztak zasekol pod vodou“. Ale to som sa hlboko mýlil! Medzitým sa pomaly rozkvílila brzda navijaka a ja padám na zem. Pošmykol som sa kúsok od rozbúrenej rieky. Rýchlo som sa oprel, postavil sa na obe nohy a potom začalo rodeo...

Najprv som si myslel, že metrového sumca uvoďím vo vývarisku. Asi 10 minút som si myslel, že to bude pohodička a že sumec meria nejakých 100 cm, ale ono sa to naozaj len tak zdalo, pretože som dovtedy sumca na prívlačový prút nikdy nechytal. Po desiatich minútach pre mňa neskutočného boja sa sumec rozhodol, že nebude plávať vo vývarisku, ale pozrie sa o kúsok ďalej po prúde, kde tieklo oproti 2 kubíkom asi tak 45 a začal sa hon na sumca... Každý meter, čo som mu vzal, mi vrátil aj s úrokmi a vymotával mi šnúru

z navijaka po desiatkach metrov. Po 40 minútach sme boli zhruba na konci a pomaličky som začínal veriť, že moje slabé vybavenie odolá nátlaku takej svalnatej ryby a zdolám ju. Postupne, ako som kradol sily rybe, začal som si uvedomovať, že nemám ju čím vyloviť, nemám žiadnu rukavicu ani veľký podberák, len holé ruky. Asi po 5 minútach, čo som už konečne zazrel obrovského sumca na hladine a vedel som, že už by mohol ísť z vody von – náhle som uvidel na kameni rukavicu! Svätý Peter – určite som si pomyslel... Vďaka, Pěto, ďakoval som v duchu.

Sumec už mal dosť, tak som si sadol na jeden z kameňov a začal ho priťahovať k sebe. Bolo vidieť, že dochádzajú sily mne aj sumcovi. Napokon sumec meral okolo 184 centimetrov a vážil okolo 40 kg, ale na to slabé vybavenie to bola akoby najväčšia ryba rieky! Urobil som tam